

A Debreceni Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság a Debrecenben, 2019. november 7. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az egyedi azonosító jellel visszaélés büntette miatt **vádlott** ellen indított büntető ügyben az Egri Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2019. június 25. napján kihirdetett **ügyszám**/6. számú ítéletét megváltoztatja a következők szerint:

A vádlott cselekményét folytatólagosan elkövetett egyedi azonosító jellel visszaélés büntettének [Btk. 347. § (1) bekezdés b) pont II. fordulat és (2) bekezdés I. fordulat] minősíti.

Az indítási naplóra vonatkozó rendelkezést mellőzi.

Egyebekben a másodfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s

A Gyöngyösi Járásbíróság a 2018. szeptember 13. napján kelt **ügyszám**1/6. számú ítéletével **vádlott**at az ellene emelt, a Btk. 347. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző és minősülő egyedi azonosító jellel visszaélés büntette miatt emelt vád alól bűncselekmény hiányában felmentette.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész jelentett be fellebbezést a vádlott terhére részbeni megalapozatlanság miatt, a bűnösségének megállapítása és büntetés kiszabása érdekében.

Az elsőfokú bíróság ítéletét **vádlott** és a védője tudomásul vették.

A másodfokon eljáró Egri Törvényszék a 2019. június 25. napján kelt **ügyszám**/6. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, **vádlott**at bűnösnek mondta ki egyedi azonosító jellel visszaélés büntettében [Btk. 347. § (1) bekezdés b) pont], s ezért öt 100 napi tétel, egy napi tétel összege 2000 forint, így összesen 200 000 forint pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról, valamint az indító napló büntető iratoknál való elhelyezéséről.

A másodfokú bíróság ítéletét az ügyész tudomásul vette, az ellen **vádlott** védője jelentett be fellebbezést, védence elsődlegesen bűncselekmény, másodlagosan bizonyítottság hiányában történő felmentése végett. Álláspontja szerint egyrészt nem helytálló a másodfokú bíróság azon álláspontja, hogy „a Gyöngyösi Járásbíróság az irányadó jogszabályt tévesen értelmezte, jogszabályt helytelenül alkalmazta és nem vont valamennyi releváns bizonyítékot az értékelés körébe, a tényállást hiányosan derítette fel és ezért az ítélete részben megalapozatlan, amely miatt védenccem bűnösségének megállapítására került sor”, másrészt „legális használat esete valósult meg”. Sérelmezte, hogy a másodfokú bíróság a Btk. 347. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző bűncselekményben mondta ki védenccem bűnösségét, holott az elsőfokú eljárás ugyanezen szakasz a) pontja alapján folyt le, s ha „már az elsőfokú eljárásban más bűncselekményben vádolják, vélhetően a bizonyítási indítványok is más irányt vettek volna. E bizonyítási indítványokat - a másodfokon

értékelt vád hiányában - értelemszerűen nem tehetette meg a védencem, hiszen e minősítést nem közölték".

A fellebbviteli főügyészség az átiratában a másodfokú bíróság ítéletének a megváltoztatását indítványozta akként, hogy a vádlott cselekményét az ítéletábra a Btk. 347. § (1) bekezdés b) pont II. fordulat, (2) bekezdés I. fordulata szerint minősítse, egyebekben a Be. 623. §-ára figyelemmel hagyja helyben.

Az ítéletábra elsődlegesen azt rögzíti, hogy **vádlott** védője által bejelentett fellebbezés a Be. 615. § (1) bekezdés, illetve (2) bekezdés a) pontja értelmében joghatályos, az megnyitja a harmadfokú felülbírálat lehetőségét.

Az ítéletábra a fellebbezés elbírálására a Be. 620. § (1) bekezdés szerinti nyilvános ülést tűzött, melyen az ügyész az írásbeli indítványában foglaltakat teljes egészében fenntartotta, míg **vádlott** vádlott védője a fellebbezését azzal tartotta fenn, hogy az ügyészi indítványban foglaltak elutasítását kérte.

A harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság ítéletének a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntését és az első- és a másodfokú bírósági eljárást arra tekintet nélkül bírálta felül, hogy ki milyen okból fellebbezett [Be. 618. § (1) bekezdés a) pont aa) alpont, illetve b) pont].

A felülbírálat során az ítéletábra egyrészt megállapította, hogy mind az első-, mind a másodfokú bíróság a perrendi szabályok betartásával folytatta le a büntetőeljárást. A védő fellebbezésében foglaltakra reagálva itt jegyzi meg az ítéletábra, hogy a védekezés szempontjából a vádiratba foglalt tényeknek van jelentősége. Jelen ügyben pedig a vádirat minden releváns tény tartalmaz, ezért a védekezési jog nem csorbult.

Az ítéletábra következő megállapítása, hogy a másodfokú bíróság által rögzített tényállás részben megalapozatlan. A helyes tényállás azonban a Be. 619. § (3) bekezdése alkalmazásával az elsőfokú-, illetve másodfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma alapján megállapítható, ezért az ítéletábra a tényállást hivatalból kiegészíti, illetve helyesbíti a következők szerint:

- A Gyöngyösi Járásbíróság 2018. szeptember 13. napján kihirdetett ítélete **ügyszám1/6.** számú (másodfokú bíróság ítéletének indoklás első sora).
- A Renault S 150 TI típusú tehergépkocsi alvázszáma helyesen **ALVÁZSZÁM**, mely 2003. szeptember **15.** napjától állt a **CÍM** alatti székhelyű cég tulajdonában (Bf.1/1. számú iratai).
- Az ítéletábra mivel az „indítási napló” sem az elsőfokú-, sem a másodfokú tárgyaláson nem lett a tárgyalás anyagává téve, mellőzi a másodfokú bíróság ítéletének 6. oldal alulról a 2. bekezdéséből a 74-es számtól a bekezdés végéig terjedő részt.

Az irányadó tényállásból okszerűen vont következtetést a másodfokú bíróság **vádlott** bűnösségére, melynek részletes, meggyőző és a logika szabályainak is mindenben megfelelő indokát adta. Ezen kiegészítést sem igénylő indokok közül - a már kifejtettekkel egyezően - az ítéletábra mellőzi az indítási napló és az abban szereplő tények feltüntetését azzal, hogy tanú 2 és tanú 1 tanúk elfogadott vallomásai alapján a tényállás a tehergépkocsi rendszeres használata vonatkozásában az indítási napló adatainak a hiányában is tisztázott.

A bűncselekmény minősítése kérdésében az ítéletábra a fellebbviteli főügyészség álláspontját osztotta. A másodfokú bíróság kifejtette, hogy a tehergépkocsit nem kérelemre, hanem hivatalból vonták ki a forgalomból, a próbarendszámot - a kérelemben és az engedélyben foglaltaktól eltérően

- nem a tehergépkocsi javítása, szervizelése vagy üzemi körülmények között történő tesztelése céljából használták, hanem közúti szállításra és nem ideiglenes jelleggel, hanem szinte napi rendszerességgel, ezért a vádlott cselekménye a Btk. 347. § (1) bekezdés b) pontjába ütközik. Ezen minősítéssel az ítéletábra is egyetért azzal, hogy megjelöli ezen törvényhely II. fordulatát, mely a „használ fel” elkövetési magatartás. A próbarendszámmal felszerelt tehergépkocsi 2017. április 3. napjától 2018. február 14. napjáig rendszeresen végzett szállítási tevékenységet, melyre figyelemmel a bűncselekmény folytatólagosan [Btk. 6. § (2) bekezdés], valamint üzletszerűen [Btk. 459. § (1) bekezdés 28. pont] elkövetett, ezért **vádlott** által elkövetett bűncselekmény helyes minősítése a Btk. 347. § (1) bekezdés b) pont II. fordulatába ütköző és a (2) bekezdés I. fordulat szerint minősülő folytatólagosan elkövetett egyedi azonosító jellel visszaélés büntette.

A másodfokú bíróság helyesen tárta fel a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket, s azokat, valamint **vádlott** személyi társadalomra veszélyességét, az általa megvalósított bűncselekmény tárgyi súlyát és a bűnösségének a fokát is megfelelően értékelte a büntetés nemének és mértékének a megválasztásakor, annak enyhítésére az ítéletábra - a súlyosabb minősítésre is tekintettel - alapot nem látott. A másodfokú bíróság általi minősítésnél ugyanis a büntetés mértéke három évig, míg az ítéletábra szerinti minősítésnél egytől-öt évig terjedő szabadságvesztés, melynek következtében az ítéletábra a pénzbüntetés alkalmazhatóságánál nem a másodfokú bíróság által megjelölt Btk. 33. § (4) bekezdését, hanem a Btk. 82. § (3) bekezdését hívja fel.

Az indítónapló lefoglalását az elsőfokú bíróság megszüntette, s azt a **gazdálkodó szervezet 2** -nek rendelte kiadni, míg a másodfokú bíróság az iratoknál történő elhelyezéséről határozott. Mivel az indítási napló a bizonyítási eljárásban bizonyítékként nem került felhasználásra, ezért az ítéletábra a másodfokú bíróság indítási naplóval kapcsolatos rendelkezését mellőzte, s így az elsőfokú bíróság ezzel kapcsolatos döntése az irányadó.

A másodfokú bíróság egyéb rendelkezései törvényesek.

Az eddig kifejtettekre figyelemmel az ítéletábra a másodfokú bíróság ítéletét a Be. 624. § (1) bekezdése alkalmazásával - a rendelkező részben írtak szerint - megváltoztatta, míg egyéb helyes rendelkezéseit a Be. 623. §-a alapján helybenhagyta.

Debrecen, 2019. november 7.

Dr. Ficsór Gabriella sk. a tanács elnöke, Dr. Szabó József sk. előadó bíró,
Dr. Diószegi Attila sk. bíró

Záradék:

Az Egri Törvényszék **ügyszám**/6. számú ítélete az ítéletábra ítéletében írt változtatásokkal jogerős.

Debrecen, 2019. november 7.

. Ficsór Gabriella sk.
a tanács elnöke